

rijksuniversiteit
groningen

Sociale Camouflage door Mannen en Vrouwen met een Autisme Spectrum Stoornis

Social Camouflaging by Men and Women with an Autism Spectrum Disorder

Irmani D. Marskamp

Masterthese - Ontwikkelingspsychologie

s3700895

Juni 2022

Vakgroep Psychologie

Rijksuniversiteit Groningen

Thesebegeleiders: Dr. Manna A. Alma &

Dr. Ralf F.A. Cox

Een masterthese is een proeve van bekwaamheid voor studenten. De goedkeuring van de masterthese is het bewijs dat de student over voldoende onderzoeks- en rapportagevaardigheden beschikt om af te studeren, maar biedt geen garantie voor de kwaliteit van het onderzoek en de resultaten van het onderzoek als zodanig, en de masterthese is dan ook niet zonder meer geschikt om als academische bron te worden gebruikt om naar te verwijzen. Indien u meer wilt weten over het in deze masterthese besproken onderzoek en eventueel daarop gebaseerde publicaties, waarnaar u zou kunnen verwijzen, kunt u contact opnemen met de genoemde begeleider.

Social Camouflaging by Men and Women with an Autism Spectrum Disorder

Abstract

Social camouflaging describes the use of social coping strategies to hide the communication and interaction deficits encountered by people with an autism spectrum disorder (ASD). In this qualitative study, a secondary analysis was performed to examine camouflage techniques, contexts and reasons for camouflaging of participants with ASD, after which gender differences were examined. The participants were six men and eight women with ages ranging from 18 to 73 years. From the thematic analysis, the following camouflage techniques emerged: withholding thoughts/feelings, masking, compensating (verbal and nonverbal compensation), restraining oneself, avoiding, non-disclosure of diagnosis and imitating. Different social situations in which camouflage was used were identified (e.g., with strangers or in large groups), for which different reasons were given (e.g., wanting to meet social expectations or fear). Sometimes camouflage was not used (e.g., with friends or other autistic people), with a variety of reasons why it did not feel necessary (e.g., others know me or feeling accepted). Women use more camouflage techniques, which they use in more different contexts, and they feel more social pressure to camouflage than men do. Practical implications of the current study include making it easier to detect camouflaging and increasing the well-being of people who exhibit camouflage behavior by relieving them of the burden of camouflage. Further research may be useful to reduce the negative effects on the mental health of people who camouflage.

Keywords: Autism spectrum disorder, social camouflage, camouflage techniques, gender differences

Samenvatting

Sociale camouflage beschrijft het gebruik van sociale coping-strategieën om gebreken in communicatie en interactie – waar mensen met een autisme spectrum stoornis (ASS) mee te maken hebben – te verbergen. In deze kwalitatieve studie werd een secundaire analyse gedaan om camouflagetechnieken, contexten en redenen om te camoufleren van participanten met ASS te onderzoeken, waarna genderverschillen onderzocht werden. De participanten waren zes mannen en acht vrouwen met leeftijden tussen de 18 en 73 jaar. Uit de thematische analyse kwamen de camouflagetechnieken gedachtes/gevoelens achterhouden, maskeren, compenseren (verbaal en non-verbaal), inhouden, vermijden, diagnose achterhouden en imiteren. Er werden verschillende sociale situaties benoemd waarin gecamoufleerd werd (bijv. bij onbekenden of in grote groepen) waarvoor verschillende redenen werden gegeven (bijv. willen voldoen aan sociale verwachtingen of angst). Soms werd geen camouflage gebruikt (bijv. bij vrienden of andere autisten), met uiteenlopende redenen waarom dit niet nodig voelde (bijv. anderen kennen mij of zich geaccepteerd voelen). Vrouwen gebruiken meer camouflagetechnieken, die zij tevens inzetten in meer verschillende contexten en zij voelen meer sociale druk om te camoufleren dan mannen. Praktische implicaties van de huidige studie zijn het gemakkelijker signaleren van camouflagegedrag en het vergroten van het welzijn van mensen die camouflagegedrag vertonen door hen te ontlasten van het camoufleren. Vervolgonderzoek kan nuttig zijn om de negatieve effecten op de mentale gezondheid van mensen die camoufleren te verminderen.

Trefwoorden: Autisme spectrum stoornis, sociale camouflage, camouflagetechnieken, genderverschillen

Sociale Camouflage door Mannen en Vrouwen met een Autisme Spectrum Stoornis

Mensen met een autismspectrumstoornis (ASS) hebben volgens de DSM-5 moeite met sociale communicatie en sociale interactie en vertonen beperkte en herhalende gedragingen, beperkte interesses en activiteiten (American Psychiatric Association, 2013). ASS komt gemiddeld vaker voor bij mannen dan bij vrouwen (Wood-Downie et al., 2021). Dit verschil zou kunnen komen door een diagnostische genderbias, waarbij vrouwen niet gediagnosticeerd worden, maar wel zouden voldoen aan de criteria voor een autisme spectrum stoornis (Goldman, 2013; Wood-Downie et al., 2021). Een plausible redenatie is dat er een vrouwelijk fenotype van autisme bestaat (Wood-Downie et al., 2021). Vrouwen uiten autisme vaak op een andere manier dan mannen, en dat lijkt te maken te hebben met vele biologische en cognitieve oorzaken waaronder het camoufleren van ASS symptomen (Tubío-Fungueiriño et al., 2021). Onderzoek suggereert dat het in sociale interacties niet opvalt dat vrouwen autisme hebben, omdat zij vaker camouflagegedrag vertonen waardoor zij relatief minder of later gediagnosticeerd worden (Tubío-Fungueiriño et al., 2021; Wood-Downie et al., 2021). Dit is voornamelijk het geval bij hoog-functionerende vrouwen met ASS (Baldwin & Costley, 2016).

Sociale camouflage

Om met moeilijkheden in sociale communicatie en interactie om te gaan, kan men sociaal camouflagegedrag vertonen. Dit zijn sociale coping-strategieën zoals het verbergen van gedragingen en het toepassen van technieken om sociaal competent over te komen (Hull et al., 2017). Genoemde redenen voor camouflage zijn het passen in de neuro-typische wereld (ofwel de 'normale' wereld met een meerderheid van mensen zonder autisme), het ontwijken van pestgedrag, het houden van de controle op de indruk die zij achterlaten op anderen, het uitbreiden van connecties en het aangaan van relaties (Cage & Troxell-Whitman, 2019; Hull, Lai, et al., 2020). Sociale camouflage wordt zowel in formele contexten (bijvoorbeeld op het

werk) als in interpersoonlijke contexten (zoals bij vrienden) gebruikt (Cage & Troxell-Whitman, 2019). In het bijzijn van goede vrienden en familie kwam sociale camouflage minder voor (Hull, Lai, et al., 2020). Bij individuen zonder ASS komt sociale camouflage ook voor (Jorgenson et al., 2020). Echter, voor mensen met ASS blijkt camoufleren mentaal inspannender te zijn dan voor neuro-typische mensen (Bargiela et al., 2016).

Hull en collega's (2017) beschrijven verschillende camouflagetechnieken, namelijk maskeren en compenseren. Bij maskeren verschuilt iemand zich in sociale situaties achter een persona en verbergt men zijn ASS symptomen en zijn reacties op overprikkeling (Hull et al., 2017). Zelfstimulerende gedragingen, bijvoorbeeld het herhalen van woorden, geluiden of bewegingen, vallen onder de ASS symptomen die verborgen worden (Kapp et al., 2019). Bij compenseren vullen mensen met ASS de sociale en communicatieve gebreken op door middel van technieken (Hull et al., 2017; Livingston et al., 2019). Er zijn zowel non-verbale als verbale compensatietechnieken. Deze technieken worden gebruikt om te voldoen aan verwachtingen van anderen over sociale interactie (Hull et al., 2017). Onder non-verbale compensatie vallen het houden van oogcontact en het tonen van expressies in het gezicht die niet natuurlijk plaatsvinden bij mensen met ASS, maar waar bewust aan gedacht moet worden (Hull et al., 2017). Bij verbale compensatie worden generaliseerbare regels gemaakt die gebruikt worden tijdens gesprekken om ongemak in sociale interacties te omzeilen ((Baldwin & Costley, 2016; Hull et al., 2017). Een voorbeeld hiervan is vragen stellen aan anderen om zelf minder aan het woord te zijn, meer tijd te kunnen nemen om te bedenken wat ze daarna kunnen zeggen, of om ervoor te zorgen dat zijzelf niet te veel aan het woord zijn, iets wat als sociaal onacceptabel kan worden gezien (Hull et al., 2017). Naast maskeren en compenseren benoemen Tierney en collega's (2016) de camouflagetechniek imiteren. Hierbij wordt het gedrag van anderen geobserveerd zonder dat anderen dit doorhebben, waarna dit gedrag wordt nagedaan om bij de rest te kunnen passen (Tierney et al., 2016).

Genderverschillen in sociale camouflage

Sociale camouflage komt bij zowel vrouwen als mannen met ASS voor (Cage et al., 2018), maar vrouwen lijken meer camouflagegedrag te vertonen dan mannen (Hull, Lai, et al., 2020; Schuck et al., 2019). Dit verschil is al op jonge leeftijd zichtbaar (Dean et al., 2017). Uit onderzoek van Dean en collega's (2017) is gebleken dat meisjes al van jongs af aan bezig zijn met het camoufleren van hun sociale moeilijkheden. Het genderverschil in sociale camouflage zou verklaarbaar kunnen zijn vanuit de sociale context van de maatschappij waarin er bepaalde verwachtingen zijn over hoe autisme er uit zou moeten zien; dit beeld van autisme sluit niet goed aan bij vrouwen met ASS (Cage & Troxell-Whitman, 2019; Kreiser & White, 2014). Vrouwen met ASS passen dus minder goed in de samenleving, als eerste omdat ze net als mannen met ASS niet goed passen in de neuro-typische populatie, maar daarbovenop ook niet goed passen in het klassieke beeld van autisme (Shefcyk, 2015). Vrouwen kunnen meer camouflagegedrag vertonen omdat zij dus op twee manieren te maken krijgen met het stigma op autisme (Cage & Troxell-Whitman, 2019; Goldman, 2013). Het stigma op autisme heeft een sterke samenhang met camouflage (Perry et al., 2022).

Het onderzoek van Hull, Lai en collega's (2020) suggereert dat vrouwen met ASS vaker maskeerstrategieën gebruiken dan mannen omdat zij meer druk voelen om zich aan te passen aan anderen. Een andere reden hiervoor kan zijn, dat vrouwen hebben leren maskeren als gevolg van het socialisatieproces. Hierin leren vrouwen zich sociaal te gedragen om te conformeren aan het stereotiepe beeld van het vrouwelijke geslacht (Schuck et al., 2019). Compensatiestrategieën daarentegen lijken door mannen en vrouwen evenveel gebruikt te worden (Hull, Lai, et al., 2020). Het genderverschil in camouflage werd niet gevonden in een steekproef van neuro-typische mensen (Hull, Lai, et al., 2020).

Daarnaast verschillen mannen en vrouwen in de redenen om te camoufleren. Uit onderzoek van Cage en Troxell-Whitman (2019) is gebleken dat vrouwen met ASS

significant meer conventionele redenen geven ten opzichte van mannen met ASS.

Conventionele redenen zijn redenen die functioneel van aard zijn en toepasbaar zijn op werk- of school-gerelateerde contexten. Camouflage wordt dan bijvoorbeeld toegepast om goed te presteren op werk, om goed samen te kunnen werken, om verantwoordelijkheid uit te stralen of om indruk te maken (Cage & Troxell-Whitman, 2019). Relationele redenen voor camouflage zijn interacties in het dagelijks leven soepeler willen laten verlopen, bijvoorbeeld wanneer men sympathiek wil overkomen, persoonlijke relaties aan wil gaan, of wil laten zien hoe succesvol, betrouwbaar of intelligent men is (Cage & Troxell-Whitman, 2019). Mannen en vrouwen gebruikten beiden vaker conventionele redenen dan relationele redenen (Cage & Troxell-Whitman, 2019).

Sociale camouflage en mentale gezondheid

Camoufleren kan negatieve effecten hebben op de mentale gezondheid van individuen. Het verhoogt de kans op depressie (Cage et al., 2018) en veroorzaakt in de meeste gevallen uitputting (Hull et al., 2017). Ofschoon camouflage meer voorkomt bij vrouwen dan bij mannen met ASS, wordt camoufleren bij mannen vaker geassocieerd met depressie (Lai et al., 2017). Het onderzoek van Cage en Troxell-Whitman (2019) liet zien dat camoufleren kan zorgen voor stress en angstsymptomen. Dit geldt zowel voor mensen die altijd veel camoufleren als voor mensen die in de ene context wel camoufleren en in de andere context niet. Mensen die echter consistent weinig camoufleren lieten significant minder stress- en angstsymptomen zien ten opzichte van de groep die altijd veel camoufleerde en de groep die switchte per context (Cage & Troxell-Whitman, 2019).

Het huidige onderzoek

De huidige kwalitatieve studie richt zich op de volgende hoofdvraag: *Waarin verschillen mannen en vrouwen met ASS als het gaat om sociale camouflage?* Deze hoofdvraag wordt door middel van de volgende vier deelvragen beantwoord: (1) Op welke

manieren laten mensen met ASS sociaal camouflagegedrag zien? (2) In welke contexten laten zij sociaal camouflagegedrag zien en waarom? (3) In welke contexten laten mensen met ASS geen sociaal camouflagegedrag zien en waarom niet? en (4) Welke verschillen zien we hierbij tussen mannen en vrouwen?

Met dit onderzoek krijgen we meer inzicht in welke camouflagetechnieken mensen met ASS gebruiken, wanneer zij wel of niet camoufleren en krijgen we inzicht in de verschillen en/of overeenkomsten in geslacht. Met de inzichten uit deze studie kan er aandacht geschonken worden aan het behouden en versterken van de momenten waarbij iemand het gevoel heeft geen camouflage te hoeven tonen en kan er onderzocht worden wat er anders kan om sociale camouflage op andere momenten te verminderen, of de negatieve effecten op de mentale gezondheid ervan te verminderen.

Methode

Design

Het huidige onderzoek valt onder het overkoepelende onderzoek ‘Omgaan met (het eigen) autisme’. Er is kwalitatief onderzoek uitgevoerd aan de hand van semigestructureerde diepte-interviews. In de huidige studie werd een secundaire analyse gedaan van de reeds verzamelde interviewdata.

Participanten

De participanten in dit onderzoek waren veertien Nederlandse mensen die gediagnosticeerd zijn met een autismespectrumstoornis, waarvan acht vrouwelijke en zes mannelijke deelnemers. De leeftijden van de vrouwen lagen tussen 18 en 64 jaar met een gemiddelde van 40 ($SD = 13.6$). Bij de mannen liep de leeftijd van 24 tot 73 jaar met een gemiddelde van 51.1 ($SD = 17.8$). De participanten zijn geworven door middel van sneeuwballsampling in het netwerk van de onderzoekers, via Jonx Autisme Team Noord-Nederland (ATN) van Lentis en leden van de projectgroep van de Academische Werkplaats

Autisme. De participanten gaven geïnformeerde toestemming voor deelname aan het onderzoek.

Dataverzameling

De interviews vonden plaats en werden opgenomen in Zoom, in de periode tussen december 2020 en april 2021 en werden afgenomen door een mannelijke junior onderzoeker van ATN Jonx, met wie geen van de geïnterviewden een behandelrelatie had. De participanten waren van tevoren op de hoogte gesteld van de onderzoeksdoeleinden. Voorafgaand aan het interview werden de geïnterviewden gevraagd om vijf woorden te bedenken die hen beschreven; verder waren de vragen niet van tevoren bekend bij de participanten. De deelnemers werden eenmalig geïnterviewd en de interviews duurden gemiddeld ongeveer twee uur. In de interviews werden onder andere vragen gesteld over persoonlijke eigenschappen, de plek van autisme in henzelf, het passen in de samenleving, lichaamsbewustzijn en het verband tussen autisme en de mentale gezondheid.

Analyse

De interviews zijn getranscribeerd en gecodeerd. De participanten hebben de transcripten na afloop niet ingezien of gecorrigeerd. Om de anonimiteit van de participanten te waarborgen, zijn de interviews niet herleidbaar naar de geïnterviewden. De interviews zijn met behulp van ATLAS.ti gecodeerd door twee onderzoekers. In de huidige studie werd gebruik gemaakt van de gecodeerde dataset.

In het huidige onderzoek is gebruikt gemaakt van de thematische analyse van Braun en Clarke (2006). Dit is een methode die wordt gebruikt voor het ontdekken en analyseren van patronen in een kwalitatieve dataset, en het bestaat uit zes stappen. De eerste stap bevat het transcriberen, lezen en herlezen van de data, gevolgd door stap twee, waarin de eerste codes gegenereerd worden (Braun & Clarke, 2006). Aangezien de interviewdata alvorens dit onderzoek was getranscribeerd en gecodeerd, waren de eerste twee stappen al uitgevoerd. Van

de gemaakte codes werd onderzocht welke relevant leken voor het beantwoorden van de onderzoeksvragen. Aanvullend zijn stukken gecodeerd die ook relevant waren voor de onderzoeksvragen, maar nog geen of een andere code hadden. Vervolgens werd binnen de fragmenten uit de gebruikte codes gezocht naar patronen en thema's in stap drie. Er werd gezocht naar thema's binnen camouflagetechnieken, contexten waarin camouflagegedrag wel en niet werd vertoond, en redenen die gegeven werden om wel of niet camouflagegedrag te vertonen. De thema's werden in stap vier gecontroleerd op samenhang binnen de thema's, en ten opzichte van de gehele dataset (Braun & Clarke, 2006). In stap vijf werden deze thema's verfijnd door middel van duidelijke namen en omschrijvingen. Dit werd samen met een andere onderzoeker gedaan (bij de thema's van camouflagetechnieken en bij contexten) om de interpretatie van de onderzoeker te verlagen. Vervolgens werden de verschillende thema's onderzocht op verschillen tussen mannen en vrouwen. De zesde en laatste stap omvat het rapporteren van de gevonden resultaten (Braun & Clarke, 2006).

Resultaten

Camouflagetechnieken

Uit de analyse kwamen de volgende camouflagetechnieken naar voren: (1) gedachtes/gevoelens achterhouden; (2) maskeren; (3) compenseren; (4) inhouden; (5) vermijden; (6) diagnose achterhouden en (7) imiteren.

Compensatietechnieken worden door de meeste participanten toegepast. Daarbij is een onderscheid te maken in verbale en non-verbale compensatietechnieken. De compensatietechnieken die men toepast zijn het bewust aanzetten van empathie, het letten op hoe je op iemand overkomt en het bedenken van scripts – deze worden bedacht door het sociale proces in de omgeving te observeren en van tevoren te bedenken wat gezegd kan worden in sociale situaties. Verbale compensatie wordt vooral toegepast om gesprekken vloeiend te laten verlopen door tijdens het gesprek na te denken over wat gepast is in de

situatie of wat hoort. Meerdere participanten geven aan dat ze geforceerd een praatje maken omdat iedereen dat doet en je raar aangekeken wordt als je dat niet doet. Ook worden bepaalde gedachtes juist niet uitgesproken omdat dit als ongepast kan overkomen. Bij non-verbale compensatie werd gelet op lichaamstaal, zoals het forceren van oogcontact, een glimlach, aanrakingen, of een gepaste houding.

“Wat er in mijn hoofd dan gebeurt: aan de ene kant luister ik en hoor ik de gang van het gesprek, en dan merk ik welke richting we op gaan en dan met de andere kant ben ik aan het nadenken over wat er gebeurt, wat hij nodig heeft en wat een gepaste reactie zou kunnen zijn. Ik moet dan af en toe terug naar het gesprek schakelen. En dan bedenk ik wat een gepast moment is om te reageren, dan let ik op lichaamstaal, woordkeuze en dergelijke.” (Man, 51)

Maskeren wordt beschreven als het letterlijk opzetten van een masker, het ontwikkelen van een persona of het verschuilen achter een andere ‘ik’. Meerdere participanten geven aan dat ze zich vrolijker voordoen dan ze zijn, emoties verbergen, of doen alsof er niks aan de hand is terwijl het niet goed gaat om ‘leuk mee te doen’, terwijl de participant dat eigenlijk niet wil. Eenmalig werd het maskeren van autistische trekjes benoemd, waarbij het friemelen aan een trui werd onderdrukt.

“Alle broers en alle kinderen en dat komt in een ieniemienie huisje van zijn ouders. En dan is het van ’s ochtends vroeg negen uur tot ’s avonds een uurtje of negen. Nou dan mag je me wel opvegen. Verplicht leuk zijn en bij elkaar zitten. Dat gaat gewoon eigenlijk niet. Interviewer: En hoe zien andere mensen jou dan op dat moment? P: Ja niet. Ik probeer dan zo leuk mogelijk mee te doen. Vorig jaar ging het niet en toen zijn we voor het eten weggegaan. Maar dat werd me echt niet in dank afgenomen.”
(Vrouw, 38)

Inhouden is een andere techniek die een aantal participanten toepassen. Hierbij wordt

meestal niet gehandeld naar hetgeen wat iemand eigenlijk zou willen. Dit kan zich uiten in het blijven zitten terwijl iemand liever weg zou gaan, stiller worden, op je tenen lopen of het gevoel hebben “voorzichtig” te moeten doen in de manier waarop iemand zich uitdrukt. *“En in contacten ik zou nou bijvoorbeeld bij zo ’n leesclub, ik zou van nature spontaner zijn, ik zou meer zeggen dan ik doe.” (Vrouw, 64)*

Sommige participanten gebruiken de camouflagetechniek diagnose achterhouden. Zij vertellen niet dat ze ASS hebben.

“Ik weet wel, de burens aan die kant vertel ik het niet, de burens aan die kant wel.

Interviewer: [...] Waarom mogen die het wel weten, en waarom vertel je het aan die niet? P: Omdat zij... er verder hun mond wel over houden. Dat niet doorbrieven.

Omdat zij niet overal een oordeel over hebben, en zij wel. Ze praten overal over met iedereen, en ze hebben heel gauw een oordeel over van alles en nog wat.” (Man, 61)

Ook de techniek vermijden wordt door sommige participanten gebruikt. Zij benoemen dat ze vragen die moeilijk te beantwoorden zijn uit de weg gaan, de aandacht niet op henzelf vestigen, een ruimte verlaten om een moment voor henzelf te nemen, feestjes vermijden of ‘een toegestane handeling’ uitvoeren:

“Afleiding te hebben, of om, een toegestane handeling te kunnen uitvoeren. Om je te kunnen camoufleren. Als je moet wachten weet ik nooit wat ik moet doen ofzo, dus geef mij dan maar een boek. Want op de een of andere manier is het wel toegestaan om een boek te lezen.” (Vrouw, 40)

Enkele participanten benoemen dat zij gedachtes of gevoelens achterhouden, bijvoorbeeld over mentale gezondheidsproblemen zoals depressie, suicidaliteit of paniekaanvallen, of gevoelens van uitputting en angst.

“Ook met die suicidaliteit, en depressie en autisme, zeggen ze steeds “praat erover” Maar weet je wel hoe lastig dat is? En by the way mensen zijn het na een tijdje best

een beetje zat als je met je depressieve gezeik komt, dus je gaat mensen daar ook niet mee lastigvallen. Je moet het zelf oplossen op een of andere manier. Dat vind ik allemaal heel ingewikkeld en moeilijk. Ik denk dat het algemeen is hoor. Dat iedereen dat moeilijk vindt, maar dat dat door autisme misschien nog moeilijker is.” (Vrouw, 43)

Tot slot benoemen sommige participanten dat zij imiteren door mensen zonder autisme te observeren en de kennis die daar wordt opgedaan toe te passen op zichzelf: *“Ik hoor anderen dat doen in hun overleg, hoe ze het aanpakken. Dat probeer ik toe te passen als ik het zelf doe.” (Vrouw, 55)*

Contexten en redenen voor camouflagegedrag

Veel participanten benoemen dat ze camoufleren bij bepaalde personen of in concrete situaties, zoals op het werk. De genoemde personen waarbij ze camouflerden, zijn in enkele gevallen de ouders. Familieleden, vrienden, burens, de partner en kennissen worden ook genoemd.

“En bij familie is het vrij simpel, daar mag het niet [het delen van de autisme diagnose]. Doe ik het af en toe toch, maar het mag niet. Interviewer: En... Waarom is dat, hoe zit dat in elkaar? Waarom mag dat- P: Primair, bij mijn ouders, het hebben van een gehandicapte dochter, nee dat kan absoluut niet.” (Vrouw, 40)

Daarnaast worden bepaalde sociale situaties genoemd, deze zijn iets minder concreet. Enkele participanten noemen sociale situaties met onbekenden, in grote groepen, wanneer de omgeving vraagt hoe het gaat, in (voor de gesprekspartner) emotionele situaties en in een andere cultuur. Verder worden de volgende sociale situaties soms genoemd: in een niet-begripvolle omgeving, wanneer de persoon overprikkeld is, bij plotselinge veranderingen, bij lastige situaties in de jeugd, bij sociale aangelegenheden van het werk, in situaties waarin aandacht op de participant ongewenst is, tijdens het ervaren van spanning en in ongelijke

situaties. Een participant benoemt eigenlijk altijd camouflagegedrag te vertonen:

“Interviewer: Hoe vaak is het zo dat je je echt presenteert zoals je bent, dat je geen maskers opzet. P: Heel zelden. Echt heel, heel zelden. Bijna nooit.” (Vrouw, 40)

De redenen die genoemd worden voor het camoufleren zijn opgedeeld in zes thema's: (1) voldoen aan sociale verwachtingen, (2) jezelf niet kennen en niet accepteren, (3) angst, (4) behoefte aan grip, (5) werk-gerelateerde redenen en (6) zich prettig willen voelen. Het thema voldoen aan sociale verwachtingen werd door de meeste participanten genoemd. Redenen die hieronder vallen zijn bijvoorbeeld doen wat hoort, erbij willen horen, vrolijker willen lijken, zo sociaal mogelijk willen zijn, anderen niet willen lastigvallen of niet raar gevonden willen worden.

“Omdat [...] ik uit vorige ervaringen heb geconcludeerd dat je [...] niet te snel autistische trekjes moet laten zien. Niet omdat ik me ervoor schaam, ofzo. Maar meer omdat... het in de sociale omgang voor mij gewoon handig is om dat misschien iets meer... te, weg te laten.” (Man, 24)

Camoufleren uit angst wordt ook door meerdere participanten genoemd. Dit thema bestaat uit redenen zoals het gevoel van falen en/of kwetsbaarheid willen voorkomen en bang zijn voor een negatief oordeel: *“Ik ben altijd bang dat ik iets zeg waar mensen boos om worden of dat ik iets zeg waar mensen door gekwetst zijn ofzo, terwijl dat niet mijn bedoeling is. Daar probeer ik wel op te letten.” (Vrouw, 34)*

Verder wordt door meerdere participanten vermeld dat ze camoufleren vanwege de behoefte aan grip op sociale situaties. Hierbij wordt gezegd dat ze baat hebben bij de vaardigheden die camouflage hen biedt, zelf niet weten hoe ze zich moeten gedragen, niet kunnen vertrouwen op henzelf of dat ze camouflage gebruiken om tijd te nemen om een houding te kunnen aannemen in sociale situaties. *“[...] heel erg letten op wat andere mensen doen, ook omdat ik me dan niet prettig voel en ik niet weet hoe ik mezelf moet gedragen en*

dan let op wat andere mensen doen. En dan kan ik dat nadoen.” (Vrouw, 34)

Enkele participanten geven werk-gerelateerde redenen om te camoufleren, zoals het willen behouden van hun baan, tactisch en zakelijk moeten zijn op het werk en consequenties op het werk willen voorkomen. *“Ik weet ondertussen sinds een paar jaar dat het autisme is en dat het daar zit. Maar dat ga ik niet vertellen, want dan krijg ik niet meer de leuke functies die ik graag wil.” (Vrouw, 55)*

De reden ‘jezelf niet kennen en niet accepteren’ wordt enkele keren genoemd. Soms moeten participanten nog ontdekken wie ze zijn en soms accepteren ze zichzelf niet en gaan ze daarom camoufleren.

Ook het thema ‘zichzelf prettig willen voelen’ wordt enkele keren genoemd. Hierbij benoemen participanten dat ze het prettig vinden om bepaalde zaken te verbergen, of vermijden participanten situaties om een moment voor henzelf te hebben of niet op te willen vallen. *“Ik pas mij aan aan de situatie zodat het voor mij ook nog prettig blijft.” (Vrouw, 55)*

Contexten en redenen voor de afwezigheid van camouflagegedrag

Enkele participanten lieten weten zichzelf te kunnen zijn wanneer zij alleen zijn. De andere contexten waren voornamelijk bij concrete personen of in concrete situaties. Enkelen benoemden minder concrete sociale situaties zoals ‘kleine groepen’ en ‘bij iemand die oprechte interesse toont en een luisterend oor biedt’. Van de concrete personen of situaties werden de partner, ouder(s), broer of zus, goede bekenden, familieleden, kinderen, bekenden of het werk enkele keren benoemd. Verder gaf een groot deel van de participanten aan zich niet te camoufleren in het bijzijn van vrienden of andere autisten.

“Heel grappig is in hoe ik het gevoel heb ‘hier kan ik alles zeggen, en hier hoef ik niet op te passen wat ik zeg, en dat ik rare fouten maak of autistische dingetjes zeg of spreek’. Ik denk dat er heel wat autisten zijn die het gevoel hebben dat ze toch ook een beetje vreemd zijn, een beetje alien zijn, in hun omgeving, in hun samenleving.” (Man,

66)

De redenen die werden gegeven om niet te camoufleren zijn opgedeeld in vijf thema's: (1) anderen kennen mij, (2) geaccepteerd voelen, (3) jezelf zijn en jezelf accepteren, (4) behoefte aan rust en veiligheid en (5) begrip. Alle thema's werden genoemd door meerdere participanten.

De redenen die bij het thema 'anderen kennen mij' passen, zijn bijvoorbeeld: 'kennen alle kanten van mij', 'vertrouwen dat anderen er echt zijn voor hen', of: *"Interviewer: En in welke omstandigheden kan jij helemaal jezelf zijn? P: Als ik mensen lang en vaak zie denk ik"* (Vrouw, 18) Bij 'geaccepteerd voelen', horen onder andere de redenen 'anderen geven geen oordeel' en 'geen sociale verwachtingen'. Bij 'jezelf zijn en accepteren' werd er bijvoorbeeld een verklaring aan anderen gegeven over autisme om zichzelf te kunnen zijn, accepteerden ze zichzelf of gingen ze hun eigen gang – altijd al of in verloop van tijd. *"Op het moment dat je jezelf accepteert zoals je bent, en daarmee dus ook gewoon de consequenties van hoe de maatschappij daarop reageert, kan dat dus wel positief uitpakken voor je mentale gezondheid."* (Vrouw, 40) Onder het thema 'behoefte aan rust en veiligheid' werd gesproken over vrijheid, ruimte, een veilige plek en het gevoel van niks hoeven. Tot slot worden bij het thema 'begrip' redenen genoemd als 'anderen begrijpen mij', 'ze kunnen rekening met mij houden' en het 'herkennen van henzelf in andere autisten'.

Genderverschillen

Vrouwen benoemen meer camouflagetechnieken die zij toepassen dan mannen. Bij sommige mannelijke participanten kwam het onderwerp sociale camouflage nauwelijks of niet aan bod. In plaats van camoufleren proberen zij anderen uit te leggen wat autisme is en waarom zij zich op een bepaalde manier gedragen, waardoor zij zichzelf kunnen zijn. Hoewel de mannen die geen camouflagegedrag benoemen wel eens het gevoel hebben dat ze niet in de samenleving passen, leidt dit bij hen niet tot camoufleren.

Terwijl vrouwen alle hierboven beschreven camouflagetechnieken benoemden, werden de technieken gedachtes/gevoelens achterhouden, vermijden en imiteren niet benoemd door mannen. Hoewel mannen wel benoemen te observeren, leidde dit bij hen niet tot imiteren. Daarnaast gebruikten vrouwen camouflage in meer contexten. Bijna alle genoemde contexten werden alleen door vrouwen benoemd. Het zou kunnen dat mannen, minder dan vrouwen, vertelden in welke context gecamoufleerd werd, aangezien ze wel camouflagegedrag benoemen. Een aantal contexten waar wel overeenstemming over was tussen mannen en vrouwen waren situaties met een andere cultuur, situaties op het werk, situaties waarin de gesprekspartner emotioneel was en sociale situaties in het algemeen. In de genoemde redenen voor het gebruik van camouflage waren er meer vrouwen dan mannen die ‘voldoen aan sociale verwachtingen’ en ‘angst’ benoemden. In de contexten waarin niet gecamoufleerd werd was het enige opvallende dat meer mannen dan vrouwen benoemen dat ze niet camoufleren bij andere mensen met autisme. Wat betreft redenen om niet te camoufleren, was er nauwelijks verschil tussen mannen en vrouwen.

Discussie

Het doel van deze studie was om inzicht te krijgen in camouflagetechnieken, contexten waarin en redenen waarom mensen met ASS wel of niet camoufleren, om vervolgens verschillen tussen mannen en vrouwen met ASS te onderzoeken. Uit het onderzoek blijkt dat mensen met ASS verschillende camouflagetechnieken toepassen: gedachtes/gevoelens achterhouden, maskeren, compenseren, inhouden, vermijden, diagnose achterhouden en imiteren. Mensen met ASS camoufleren vaak op het werk of bij personen zoals familie, partner of vrienden, maar ook in bepaalde sociale situaties, zoals in grote groepen, bij onbekenden, bij plotselinge veranderingen, tijdens het ervaren van spanning, in emotionele situaties of bij andere culturen. Redenen om te camoufleren waren het willen voldoen aan sociale verwachtingen, het niet kennen en accepteren van zichzelf, angst, de behoefte aan

grip, zichzelf prettig willen voelen en werk-gerelateerde redenen. Participanten vertonen voornamelijk geen camouflage in concrete contexten zoals bij vrienden, andere autisten, familie of partner. Redenen om geen camouflagegedrag te vertonen waren het goed kennen van anderen, zich geaccepteerd voelen, het accepteren en zijn van zichzelf, behoefte hebben aan rust en veiligheid en begrip. Daarnaast blijkt uit het onderzoek dat vrouwen vaker camoufleren dan mannen en dat zij meer verschillende camouflagetechnieken gebruiken. Vrouwen noemen ook meer verschillende contexten en benoemen vaker te willen voldoen aan sociale verwachtingen.

In de huidige studie is een nieuwe indeling van camouflagetechnieken aangenomen die bestaat uit zeven camouflagetechnieken met twee sub-technieken, omdat er in de literatuur geen eenduidige indeling naar voren kwam en veel termen door elkaar werden gebruikt. In de huidige indeling hebben de technieken imiteren, maskeren en compenseren (met als subcategorieën non-verbale en verbale compensatie) een direct verband met de literatuur, aangezien de benamingen en omschrijvingen hetzelfde zijn (Hull et al., 2017; Tierney et al., 2016). De technieken gedachtes/gevoelens achterhouden, inhouden en diagnose achterhouden zijn niet letterlijk teruggevonden in de literatuur, maar worden inhoudelijk wel genoemd en onder andere benamingen geschaard. Zo werden gedachtes/gevoelens en diagnose achterhouden onder maskeren geschaard en inhouden deels onder maskeren en deels onder 'onschuldig socialiseren' in de subcategorie 'sociale risico's verminderen' (Cook et al., 2022). De camouflagetechniek vermijden, die in de huidige studie naar voren kwam, is niet teruggevonden in eerdere onderzoeken.

Uit dit onderzoek is gebleken dat mensen met ASS in veel verschillende contexten camoufleren, zoals in verschillende sociale situaties en in concrete situaties zoals bij bepaalde personen. In de literatuur is nog weinig beschreven over contexten waarin mensen met ASS camoufleren. Wel werd beschreven dat voornamelijk vrouwen met ASS camoufleren in

situaties waarin zij het gevoel hebben niet te passen (Hull, Petrides, et al., 2020). In dit onderzoek benoemden participanten ook vaak te camoufleren in sociale situaties waarbij men het gevoel had niet in de situatie te passen. Daarnaast zijn er in dit onderzoek zowel formele (zoals op het werk), als interpersoonlijke contexten (zoals bij vrienden) gevonden waarin werd gecamoufleerd. Dit komt overeen met het onderzoek van Cage en Troxell-Whitman (2019), waarin ook zowel formele als interpersoonlijke contexten gevonden waren.

Participanten gebruikten vooral in het bijzijn van vrienden, andere autisten en familie geen camouflagegedrag. Dit komt overeen met literatuur waarin wordt gesteld dat er bij goede vrienden en familie minder sociale camouflage vertoond wordt (Hull, Lai, et al., 2020).

In de huidige studie camoufleerden vrouwen vaker dan mannen. Dit komt overeen met de gevonden literatuur (Dean et al., 2017; Hull, Lai, et al., 2020; Schuck et al., 2019). Ook blijkt uit de huidige studie dat vrouwen vaker benoemen te maskeren dan mannen, wat aansluit op het onderzoek van Hull, Lai, en collega's (2020). Verder werd door vrouwen vaker de reden gegeven dat ze zich wilden aanpassen aan sociale verwachtingen, ten opzichte van mannen. Dit is ook teruggevonden in literatuur waarbij meermaals werd genoemd dat vrouwen met ASS meer sociale druk ervaren om zich aan te passen (Hull, Lai, et al., 2020).

Sterke punten van dit onderzoek

Het huidige onderzoek geeft inzicht in hoe mannen en vrouwen verschillen in hun camouflagegedrag. Het is aanvullend op de literatuur, aangezien het de verschillen in technieken, contexten en redenen weergeeft. Ook zijn er meerdere contexten en redenen in kaart gebracht waardoor het duidelijker wordt wanneer en waarom mensen met ASS wel of niet camoufleren.

Verder draagt het onderzoek bij aan de benamingen van camouflagetechnieken, aangezien hiervoor een nieuwe indeling is gemaakt. In de literatuur zijn andere indelingen van camouflagetechnieken te vinden, zoals bijvoorbeeld de vier categorieën maskeren,

‘onschuldige’ socialisatie, neuro-typische communicatie en actieve zelfrepresentatie (Cook et al., 2022). Hierin is veel overlap te vinden met maskeren en compenseren (Hull et al., 2017), en in sommige gevallen wordt maskeren als onderdeel van compenseren genoemd (Livingston et al., 2019). Er is dus weinig consensus over de indelingen van camouflagetechnieken en er is veel overlap in technieken. Daarom is er in dit onderzoek voor gekozen om niet vast te houden aan bestaande literatuur, maar om open te coderen en een eigen indeling van camouflagetechnieken samen te stellen op basis van wat de participanten deden of zeiden.

Doordat de onderzoeker bij kwalitatief onderzoek interpretatief kan zijn, is er voor gekozen om de indeling samen met een andere onderzoeker te construeren. Door overeenstemming tussen de onderzoekers werd de mate van eigen interpretatie verminderd en de kwaliteit van het onderzoek verhoogd.

Limitaties

Het huidige onderzoek betreft een secundaire analyse van kwalitatieve interviewdata die met een ander doel zijn verzameld. Niet in alle interviews kwam camouflagegedrag aan bod. Daarnaast werd er niet op doorgevraagd, omdat dit niet het doel was van de studie. Wanneer hier op doorgevraagd zou worden, zouden de antwoorden duidelijker en completer zijn dan nu. Het zou dan bijvoorbeeld duidelijker worden of mannen daadwerkelijk in minder contexten camoufleren. Hier is namelijk meestal niet naar gevraagd. Bovendien waren er enkele mannelijke participanten die überhaupt niet of nauwelijks over camouflage vertelden. Het is onduidelijk of zij daadwerkelijk niet camoufleren of dat hier niet naar gevraagd is.

Implicaties voor de praktijk

In de huidige studie is er een nieuwe indeling met camouflagetechnieken opgesteld. Deze kan in de praktijk gebruikt worden om camouflage bij mensen met ASS te signaleren. In de GGZ kan dit van toepassing zijn voor het diagnosticeren van ASS, vooral bij meisjes en vrouwen, aangezien het bij hen vaak niet opvalt dat zij autisme hebben door het camoufleren.

Door het duidelijk in kaart brengen van camouflagetechnieken en de contexten waarin ze dit toepassen, kan camouflage zichtbaarder worden, en zo dus ook de diagnose ASS.

Tenslotte is er in kaart gebracht in welke contexten geen camouflage gebruikt wordt en welke redenen daarvoor gegeven worden. Door dit onderzocht te hebben, kunnen er in de praktijk interventies toegepast worden waarop mensen met ASS ontlast kunnen worden van hun camouflagegedrag. Dit kan bijvoorbeeld door meer praatgroepen met andere autisten op te richten, aangezien mensen met ASS zichzelf kunnen zijn bij andere mensen met ASS. Ook kan er bij psycho-educatie over ASS meer aandacht worden besteed aan camouflagegedrag en aan de redenen om het niet te hoeven doen, zoals het leren accepteren van henzelf. Door het camoufleren te verminderen kunnen negatieve effecten die met camouflage samenhangen, zoals angst of depressie, ook verminderd worden.

Suggesties voor vervolgonderzoek

Een interviewstudie gericht op de huidige onderzoeksvragen en daarop doorvragen in de interviews levert meer gedetailleerde informatie op waardoor de vragen completer beantwoord worden. Bijkomend zouden er neuro-typische participanten toegevoegd kunnen worden aan de steekproef, zodat er onderzocht kan worden of bepaalde technieken door zowel mensen met autisme als neuro-typische mensen gebruikt worden, en welke technieken uitsluitend gebruikt worden door mensen met ASS. Bij neuro-typische mensen komt camouflage namelijk ook voor (Jorgenson et al., 2020). Omdat er geen diepte-interviews zijn afgenomen met neuro-typische mensen kunnen verschillen in camouflagegedrag tussen mensen met of zonder ASS niet vergeleken worden en is het dus niet duidelijk of mensen met ASS daadwerkelijk meer camoufleren dan neuro-typische mensen. Een aantal citaten gingen namelijk niet over het camoufleren van autisme zelf en leken op normaal gedrag, bijvoorbeeld bij het verbergen van mentale gezondheidsklachten, paniekaanvallen of het aanpassen aan de cultuur in een andere provincie.

Verder is het nuttig om meer onderzoek te verrichten naar de gevolgen van camouflage. Het is namelijk gebleken dat camouflage kan zorgen voor mentale gezondheidsproblemen (Cage et al., 2018; Cage & Troxell-Whitman, 2019; Hull et al., 2017). Mensen die minder camoufleren, hebben minder mentale gezondheidsproblemen (Cage & Troxell-Whitman, 2019). Dit zou betekenen dat er gezocht moet worden naar een manier om het gevoel van de noodzaak van camoufleren te verminderen. Echter, enkele participanten gaven aan zich prettiger te voelen wanneer zij zich camoufleren en benoemden de voordelen ervan. Is het verminderen van camoufleren dan wel de manier om het welzijn van mensen met ASS te verhogen? Het onderzoeken van de minpunten en pluspunten van camoufleren zou nuttig kunnen zijn voor het beantwoorden van die vraag.

Conclusie

In dit onderzoek zijn camouflagetechnieken, contexten en redenen voor camouflagegedrag onderzocht, en de verschillen tussen mannen en vrouwen hierbij. Vrouwen lijken meer camouflagetechnieken te gebruiken in meer verschillende contexten en lijken meer sociale druk te ervaren om te camoufleren. Daarnaast is er een lijst met contexten opgesteld waarin mensen niet camoufleren, en een lijst met redenen waarom dit niet nodig voelde. Dit kan nuttig zijn voor het afnemen van camouflagegedrag en daarmee het afnemen van de negatieve effecten ervan. Vervolgonderzoek naar camouflagegedrag kan bijdragen aan het vergroten van de kennis over de termen en de effecten van camoufleren. Verder is het belangrijk om genderverschillen in camouflagegedrag te blijven onderzoeken, aangezien het een relatief nieuw onderwerp is, en omdat er daadwerkelijk genderverschillen zijn gevonden. Omdat camouflagegedrag kan samenhangen met veel negatieve effecten op de mentale gezondheid, is vervolgonderzoek nuttig om uiteindelijk te weten hoe de negatieve effecten verminderd kunnen worden om de kwaliteit van leven van mannen en vrouwen met ASS te verhogen.

Referenties

- American Psychiatric Association, (2013). *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders (DSM-5 (R)) (5th Revised edition)*. Zaltbommel, Nederland: Van Haren Publishing.
- Baldwin, S., & Costley, D. (2016). The experiences and needs of female adults with high-functioning autism spectrum disorder. *Autism, 20*(4), 483–495.
<https://doi.org/10.1177/1362361315590805>
- Bargiela, S., Steward, R., & Mandy, W. (2016). The Experiences of Late-diagnosed Women with Autism Spectrum Conditions: An Investigation of the Female Autism Phenotype. *Journal of Autism and Developmental Disorders, 46*(10), 3281–3294.
<https://doi.org/10.1007/s10803-016-2872-8>
- Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology, 3*(2), 77–101. <https://doi.org/10.1191/1478088706qp063oa>
- Cage, E., Di Monaco, J., & Newell, V. (2018). Experiences of Autism Acceptance and Mental Health in Autistic Adults. *Journal of Autism and Developmental Disorders, 48*(2), 473–484. <https://doi.org/10.1007/s10803-017-3342-7>
- Cage, E., & Troxell-Whitman, Z. (2019). Understanding the Reasons, Contexts and Costs of Camouflaging for Autistic Adults. *Journal of Autism and Developmental Disorders, 49*(5), 1899–1911. <https://doi.org/10.1007/s10803-018-03878-x>
- Cook, J., Crane, L., Hull, L., Bourne, L., & Mandy, W. (2022). Self-reported camouflaging behaviours used by autistic adults during everyday social interactions. *Autism, 26*(2), 406–421. <https://doi.org/10.1177/13623613211026754>
- Dean, M., Harwood, R., & Kasari, C. (2017). The art of camouflage: Gender differences in the social behaviors of girls and boys with autism spectrum disorder. *Autism, 21*(6), 678–689. <https://doi.org/10.1177/1362361316671845>
- Goldman, S. (2013). Opinion: Sex, gender and the diagnosis of autism - A biosocial view of

- the male preponderance. *Research in Autism Spectrum Disorders*, 7(6), 675–679.
<https://doi.org/10.1016/j.rasd.2013.02.006>
- Hull, L., Lai, M. C., Baron-Cohen, S., Allison, C., Smith, P., Petrides, K. V., & Mandy, W. (2020). Gender differences in self-reported camouflaging in autistic and non-autistic adults. *Autism*, 24(2), 352–363. <https://doi.org/10.1177/1362361319864804>
- Hull, L., Petrides, K. V., Allison, C., Smith, P., Baron-Cohen, S., Lai, M. C., & Mandy, W. (2017). “Putting on My Best Normal”: Social Camouflaging in Adults with Autism Spectrum Conditions. *Journal of Autism and Developmental Disorders*, 47(8), 2519–2534. <https://doi.org/10.1007/s10803-017-3166-5>
- Hull, L., Petrides, K. V., & Mandy, W. (2020). The Female Autism Phenotype and Camouflaging: a Narrative Review. *Review Journal of Autism and Developmental Disorders*, 7(4), 306–317. <https://doi.org/10.1007/s40489-020-00197-9>
- Jorgenson, C., Lewis, T., Rose, C., & Kanne, S. (2020). Social Camouflaging in Autistic and Neurotypical Adolescents: A Pilot Study of Differences by Sex and Diagnosis. *Journal of Autism and Developmental Disorders*, 50(12), 4344–4355.
<https://doi.org/10.1007/s10803-020-04491-7>
- Kapp, S. K., Steward, R., Crane, L., Elliott, D., Elphick, C., Pellicano, E., & Russell, G. (2019). ‘People should be allowed to do what they like’: Autistic adults’ views and experiences of stimming. *Autism*, 23(7), 1782–1792.
<https://doi.org/10.1177/1362361319829628>
- Kreiser, N. L., & White, S. W. (2014). ASD in Females: Are We Overstating the Gender Difference in Diagnosis? *Clinical Child and Family Psychology Review*, 17(1), 67–84.
<https://doi.org/10.1007/s10567-013-0148-9>
- Lai, M. C., Lombardo, M. V., Ruigrok, A. N. V., Chakrabarti, B., Auyeung, B., Szatmari, P., Happé, F., & Baron-Cohen, S. (2017). Quantifying and exploring camouflaging in men

and women with autism. *Autism*, 21(6), 690–702.

<https://doi.org/10.1177/1362361316671012>

Livingston, L. A., Shah, P., & Happé, F. (2019). Compensatory strategies below the behavioural surface in autism: a qualitative study. *The Lancet Psychiatry*, 6(9), 766–777.
[https://doi.org/10.1016/S2215-0366\(19\)30224-X](https://doi.org/10.1016/S2215-0366(19)30224-X)

Perry, E., Mandy, W., Hull, L., & Cage, E. (2022). Understanding Camouflaging as a Response to Autism-Related Stigma: A Social Identity Theory Approach. *Journal of Autism and Developmental Disorders*, 52(2), 800–810. <https://doi.org/10.1007/s10803-021-04987-w>

Schuck, R. K., Flores, R. E., & Fung, L. K. (2019). Brief Report: Sex/Gender Differences in Symptomology and Camouflaging in Adults with Autism Spectrum Disorder. *Journal of Autism and Developmental Disorders*, 2597–2604. <https://doi.org/10.1007/s10803-019-03998-y>

Shefcyk, A. (2015). Count us in: Addressing gender disparities in autism research. *Autism*, 19(2), 131–132. <https://doi.org/10.1177/1362361314566585>

Tierney, S., Burns, J., & Kilbey, E. (2016). Looking behind the mask: Social coping strategies of girls on the autistic spectrum. *Research in Autism Spectrum Disorders*, 23, 73–83.
<https://doi.org/10.1016/j.rasd.2015.11.013>

Tubío-Funqueiriño, M., Cruz, S., Sampaio, A., Carracedo, A., & Fernández-Prieto, M. (2021). Social Camouflaging in Females with Autism Spectrum Disorder: A Systematic Review. *Journal of Autism and Developmental Disorders*, 51(7), 2190–2199.
<https://doi.org/10.1007/s10803-020-04695-x>

Wood-Downie, H., Wong, B., Kovshoff, H., Cortese, S., & Hadwin, J. A. (2021). Research Review: A systematic review and meta-analysis of sex/gender differences in social interaction and communication in autistic and nonautistic children and adolescents.

Journal of Child Psychology and Psychiatry and Allied Disciplines, 62(8), 922–936.

<https://doi.org/10.1111/jcpp.13337>